

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Divisio VI. Lucta tentationum & desolationum in profectu sæpè eveniens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

DIVISIO VI.

*Lucta tentationum & desolationum
in profectu spiritali sapè
eveniens.*

- 1. Anima proficiens desolationi subtractioniq; sensibilis gratia se præparet.
- 2. Oculos diligentiſſimè fugienda.
- 3. Modus pugnandi in carnalium tentationum infestatione.
- 4. Arrogantia & offensio in donis Dei evitanda.

ECCE, mi frater, ut cunque laudisti, quomodo tum incipere tum progredi debeat in internis exercitijs, qui ad eximium aliquem purioris vitæ gradum pertingere vult. Tuum jam erit, hæc non solum audire & legere, sed & opere complere. Quod si feceris, & cælitus advenerit auxilium, jamque interiora tua clarescere, & psalmodia, ac cetera divinæ laudis obsequia tibi dulcescere cœperint: *noli altum sapere, sed time.* Nam etsi dilatato corde viam mandatorum Dei aliquamdiu curris; non tamen tu tibi, sed Deus cor dilatavit: & qui dilatavit, ipse idem, subtractâ gratiâ, permittere potest, ut iterum constringatur. Illuxit tibi sol justitiæ; & mentem tuam veluti squamis quibusdam ejectis serenavit? sed quis prohibebit, ne se abscondat, abscondere si voluerit?

*Devotio-
nis sub-
gratia.* Esto autem paratus: nam abscondet se, & amabili splendore recedente, tibi iterum sensus obtenebrabuntur, atque præpedien-

tur. Sed & nescio quæ immissio. *Psal. 77.
Hig. 12
tentatio* nes per angelos malos navem pe-ctusculi tui undique contudent. Imò verò usque ad eò fortè invalescet tentatio, ut infernalis profusus judicari possit. Videberis tibi satanæ traditus: & nec os quidem ad laudes Dei aperire libebit. Durabit etiam non parvo tempore ista calamitas: & non semel tantum, aut ter, aut sexies, aut decies; sed sæpius comprehendèris ab ipsa, aliquando quidem vehementius, aliquando verò remissius.

Sed non frangat te hæc res, neque de dilecto quidquam sinistrè suspicatus fueris. Ipse enim tentari te permittit, ut palàm fiat, an verè diligas eum: & ut cæteris, qui tentationibus premuntur, compati discas. Ipse flagellat, & conterit te, ut purget à vitijs, & ad majorem gratiam præparet. Ipse ad tempus quodammodo recedere videtur à te, ut nunquam superbias, sed semper agnoscas quia sine eo nihil potes facere: reverà tamen non recedit à te. His & similibus adversitatibus exercet te, propter inenarrabilem charitatem quâ diligit te.

Nam hac ferè dispensatione cælestis sponſus cum anima fervida ad se conversa uti solet; eam in initijs novi propositi indicibiliter visitat, confortat, illustrat, & suavissimo sui odore recreatam atque illectam post se trahit, eiq; gratanter ferè ubique occurrit: hoc veluti lacte potans novellam
ami-

*Car. 12
istis cir-
cumscri-
bitur
et sic
evadit
pernit
Dei
lib.*

*Præ-
cipue
in
his
partibus
am.*

Cibus solidus, seu afflictio animæ dicitur in vita ascetica ad eversionem utilitatem.
Act. 9.

amicam. Postea solidum cibum afflictionum præbere incipit. illique planè ostendit, quanta oporteat ipsam pro nomine suo pati. Jam undique exurgere incipiunt adversitates, molestant exterius homines, conturbant interius passiones; affligunt exterius poenæ, deijciunt interius pusillanimitates; gravant exterius infirmitates, obscurant & obnubilant interius tenebræ; exteriora premuntur, interiora arefiunt; nunc ab anima se abscondit ipse sponsus, nunc iterum eadem se ostendit; nunc eam in calligine & horrore mortis veluti deterrit, nunc rursus ad lucis amoenitatem revocat; ita ut verè dictum sit de eo, quia *deducit ad inferos, & reducit.* His modis animam probat, purificat, humiliat, erudit, frangit, dolat, exæquat, lævigat, & ornat.

Animæ fidelis ardens Deo unius, quando graves tribulationes sustinet.

Quod si eam per omnia fidelè, ac bonæ voluntatis sanctæque patientiæ esse, jamque per longam exercitationem & suam gratiam placidè atque affectuosè quaslibet tribulationes ac tentationes portare invenerit; tunc ipsam perfectius sibi copulat, & ad secreta sua familiariter admittit, longèque aliter adstringit, quàm in initijs conversionis fecerat.

Longanimitate animus instabilis firmatus.
Iob. 17.

Tu ergò nō perturberis, quando vehemens tentatio te flagellat: sed tanquam pignore amoris accepto, fidelis & invictus in agonibus permanset, dicens subinde cum beato Iob: *Etiā si occi-*

derit me, in ipso sperabo. Durante hujusmodi tempestate, durius erit tibi divino Officio assistere, propter nimiam mentis instabilitatem seu obnubilationem. Verumtamen longanimis esto, & placidè fac quod in te est: transibit nox, discedent tenebræ, lux iterum exorietur.

Speculæ Monachorum.

Quamdiu autem adhuc mox est, summoperè cave, ne otiosus & negligens inveniaris. Si non licet orare, psallere, vel meditari; insiste lectioni. Si etiam ad lectionem nauseat animus; scribe, aut in aliquo alio externo opere ad tempus utiliter te occupa, vanarum cogitationum strepitus sedulo interim rejiciens.

2. *Contra otiositatem Otium fallendum per vicissitudinè exercitiorum*

Si somnolentia tibi intemperativè molestior est, eaque graviter deprimeris, utilius fortè facies, si loco & tempore permittente, paululum obiterque ad honorem Dei capite reclinato dormitaveris, quàm si inexorabiliter repugnare volueris. Nam si per solum laborem somnolentiam comprimere elegeris, durante quidem labore libereris; sed finito eo, teque ad spiritualia redeunte, facilè revertetur eadem somnolentia. Dormitatio illa & brevis & levis esse debet: ita ut plus minus eo spatio durèt, quo Psalmus unus, aut duo trèsve legi queant; spiritus enim inde veluti renovatus, expeditior atque alacrior resurget.

Somnolentia ut non semper obsequenda, ita pro tempore locique ratione aliquid concedendum.

Ggg 2

Qui

Hæc & alia ex hoc loco sine nomine citat & variè exornat R. P. Thomas à Jesu de Oratione divinalib. 2. cap. 21.

speculū
Mona.
chorū.

Parcius
tamen
cautiū
ab incipi
entibus
id fiat.

3.
Contra
tentatio-
nes car-
nū reme-
dium. In
tio reijci-
enda.

Quid si
in initio ne-
glexeris.

Ratiō
vincendi
hostem, in
sua car-
nālium
tentatio-
num.

Qui nondum in cibo, potu, & sensibus noverunt esse sobrii si ad prædictum remedium confugerint, timendum est, ne suum morbum aggravent potius, quàm allevient: & in profundum prolixumque somnum prolapsi, tempus miserabiliter perdant per forcordiam.

Adversus eas tentationes, quibus diabolus mentem ad indecentia & vitiosa inclinare nititur, etiam solerter vigila: & ipsas statim in initio, priusquam interiora tua occupentur, reijcere satage. Nam nisi mox primo insultu adversarium repuleris, ingressus intrò repentè animam tuā vinculis injectis colligabit: & tu deinceps libertate viribusque destitutus, ægris resistes.

Verumtamē etiam si negligenter egeris, & ille vincula iniecerit, ne sic quidem dedas te: sed reclama, & vel reptando super terram renitere, Dominumque in fortitudine spiritus exora, ut te vinculis absolutum libertati restituat, aut certè à consensu præferret.

Scito autem, quia eundem adversarium, dum foeda, impia & absurda quæque suggerit, sæpè felicius vinces, si contempseris,

¶ Quomodo præsens remedium, intentionibus maximè carnalibus, est principijs obflare, docet S. Hieronymus fusè in Epistola 22 ad Eustochium de Custodia virginitatis, his verbis: *Nolo sine cogitationem crescere. Nihil in te Babylonium, nihil confusio- nis adolescat. Dum parvus est hostis, interfice: nequicia ne zizania crescant, elidatur in semine. ubi & alia remedia cum suo exemplo profert adversus turpes cogitationes.*

& nihili feceris ejus latratus, sicq; pertransieris; quàm si cum eo diutiùs disceptare, & iniquum os magno labore obturare paraveris. Dum tamen nimium importunus est, & semel ac denuò repulsus iterum atque iterum insilit, omninò conferendæ sunt manus, ut vel certamine superatus aufugiat cū opprobrio.

Porrò diversis vijs nos aggreditur. Aliquando enim clam, & quasi sub prætextu pietatis insidias parat: aliquando verò palàm & aperto furore insurgit. Aliquando sensim irrepit, aliquando subitò & ex insperato irrupit. Aliquando spiritualibus & internis, aliquando corporalibus & externis adversitatibus aut prosperitatibus oppugnat. Quare semper vigilandum, semper ad Dominicæ passionis præsidia confugiendum, & ad Deum lacrymosè clamandum est.

Verum, quemadmodum dicere cœperam, noli altum sapere propter gratiam, quam fortè habes. *Quid enim habes, quod non accepisti? si autem accepisti, non est justum ut glories quasi non acceperis.* Cave itaque, ne venito vanæ gloriæ, aut auræ propriæ complacentiæ, fenestram cordis tui aliquo pacto aperias. Vide nere, jactites: vide ne passim ostentare gestias quod accepisti: sed secretum tuum tibi, secretum tuum

* Ita habetur. Petr. 5. *Vigilate, quia adversarium vestrum diabolus tanquam leo rugiens circumit: quærens quem devoret.*

Speculū
Mona-
chorū.

tuum apud te permaneat : nisi forte alicui intimo discretoque amico, propter spiritualem utilitatem vel consolationem, humiliter ac verecundè revelandum fuerit : aut alioqui obedientia, seu alia manifesta necessitas, grandisve utilitas compulerit.

Primus gradus humilitatis, perfectioribus suis defectibus comparato.

Vide ne tuis meritis & laboribus donum Dei accepisse credas; sed potius indignum te iudica (sicut reverà indignus es) omni gratia & consolatione, dignum vero omni confusione atque derelictione. Non compartieris te cum inferioribus & imperfectis, sed cū sanctioribus te confer; ut considerata eorum perfectione, tuam imperfectionem melius agnoscas.

Secundus gradus humilitatis, etiam in perfectioribus se submittere.

Humilia & deice te: constitue te sine fictione infra omnes homines. Et quomodo hoc, inquis, faciam? cū plerique abjecto penitus timore pariter & pudore, perditissimè vivant, quod ego nec facio, nec facere volo. ^b Quid? etiā me illis me subijciam? etiā ne illos mihi præponam? Præpones, inquam. Nam si cogitaveris, quia qui hodiè pessimi sunt, craste perfectiores esse poterunt; & quia, si iidem dona tibi divinitus concessa accepissent, longè sanctius te viverent; tu quoque gravius eis peccares, nisi abundantiori gratia præventus esses:

^b Praxim istam solidam & utilem per considerationes pijs hoc loco adductas, humiliandi semet & abijcendi infra pessimos, usurparunt & laudant, tum in vita tum in scriptis, sanctus Bernardus, sanctus Franciscus, sanctus Bonaventura, & alij plures.

si, inquam, hæc cogitaveris, facile animadvertes, quàm sit consentaneum, ut etiam quemlibet peccatorem tibi præferas. O si scires arcana Dei, quàm libenter alijs cederes! quàm libenter ultimum locum teneres! quàm grantanter ad aliorum pedes te dimitteres! quàm alacriter etiam infimis inservires! quàm devotè omnes honorares! quàm affectuosè, sine aliqua mora aut querela obedi-

res! Ceterum adhuc excellentius aliquid à te requiro: nempe, ut non solum infra homines, sed & infra omnem creaturam, propter Deum, te in corde tuo constituas; reputans te cinerem abjectissimū, existimans te indignum quem terra sustineat, & qui lumen videas. Penitius introspecte quàm sis ingratus, infidelis, tepidus, instabilis, miser ac vilis; & ad humillimam illam animi depressionem poteris pertingere.

Tertius & summu modo sti a seu humilita tu gradus infra omnem creaturam se abijcere.

Si antiquus hostis importunè pulsaverit ostium cordis tui, suggerens ut te aliquid esse exultimes, vaneque glorieris, & alijs te præponas; repelle insidiatorem, obfera fores: & quamvis sentias immisiones pestilentes, nunquā tamen consentias. Nam si consenseris, si impostori aperueris, & ad illicitas illecebras mentem inclinaveris; jam fidem, quam sponso animæ tuæ dederas, infregisti; jam lectulum dilecti, qui prius floridus erat, commaculasti; nec iterum ad beatissimam familiaritatem

Obstondum oculis stant superbia suggestori.

Cant. 1.

Speculū
Mona-
chorū.

ratem ejus admitti poteris, nisi, ejectione citius adultero, multum te humiliaveris. Et priusquam omnino recipiaris in gratiam, forte necesse erit te dare penas, & aliquamdiu affligi, donec sordida illa oscula, quæ impurissimus nebulo genis animæ tuæ impressit, flagello Dei deleta fuerint. Sed de his satis.

DIVISIO VII.

Disciplina victus, vestitus, conversationis.

1. Regula corporali refectiois.
2. Forma religiosa habitus & vestimentorum.
3. Morum gravitas & modestia in gestibus & sensibus.
4. Loquela & silentij discreta moderatio.
5. Recreatio omniaq; externa opera, devotioni committenda.
6. Singularitas omnis fugienda.
7. Sicut & censura de aliorum factis aut moribus.
8. Nulli creatura inharendum.
9. Perventer à defectibus te ipsum repurga.

1. Refectio
corporali
quali ef-
se debeat.

HAtenus quidem diximus, quomodo divino officio assistere, quæ exercitia interna assumere, & quam rationem observare; quid sequi, quidq; vitare in illis debeas: nunc ad reliqua, quæ dicenda sunt, transeamus. Quantum ad refectioem corporalem attinet, omnem excessum cave: ne prægravatus, ad spiritua- lia exercitia reddaris ineptior. Neque enim fieri potest; non potest, inquam, fieri, quin venter per intemperantiam distentus, animum à Deo, & his quæ salutis sunt, avocet. Præcipue vinum,

Venter
distentus
ineptus
ad Spiritua-
lia.

etiam citra ebrietatem largius sumptum, impedimento est: corpus incendit, interiora confundit, & alacritate spiritus coarctata, pecunium quendam corporem inducit. Frustrà itaque ad spiritualem vitam assurgere nititur, qui gulam necdum refrenare conatur.

Vitiosa ergò desideria sedulo amputa. An cibus & potus, quo uteris, multum exquisitus sit, aut suavis ex se, tu parum curaveris; si sumi potest, & rationalis est, quid amplius exigit? Monachus diceris: ad mensam accedere debuisti, ut de donis Dei corpus reficeret, non ut voluptatem carnis foveres. Quare, si de victus vititate perturbaris & murmuras, sicut prius dixi, sic & nunc dico, Monachus non es.

Si cordi tuo verè saperet Jesus, quæ eduliorum paupertas palato tuo propter Jesum non saperet? Ipse enim Jesus etiam extrema inopiæ gratissimum condimentum est. Ama Jesum, & esca simpliciores tibi non minus, imò verò amplius suaves erunt, quam epulæ Regales. Jesus esuriens, nudo pane sæpè pro te refectus est: Jesus sitiens, aceto & felle pro te potatus est.

Continenter, sensim & moderate cibum porumque sumito, omni aviditate brutali penitus exclusâ. Etiam circa ipsam delectationem naturalem, quam refectio corporalis parit, vigila. Noli hæere, noli hoc expectare, ut sen-